

Sygn. akt V CZ 58/07

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Strus

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Dowódcy Okręgu Wojskowego [...]

przeciwko B .Ś., Z. Ś. i W. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 22 czerwca 2007 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 marca 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny umorzył postępowanie wywołane wnioskiem W. G. o zwolnienie od kosztów sądowych oraz odrzucił skargi kasacyjne pozwanych B. Ś. i W. Ś. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 grudnia 2006 r.

Na postanowienie te zażalenie wnieśli wszyscy pozwani, zarzucając mu naruszenie art. 130² § 3 k.p.c. w związku z art. 355 § 1 k.p.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), w wersji redakcyjnej obowiązującej przed dniem 10 marca 2007 r. (art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz.U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123).

W myśl art. 14 ust. 2 u.k.s.c., opłatę podstawową pobiera się od podlegających opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wśród pism wymienionych w art. 3 ust. 2 powołanej ustawy mieści się skarga kasacyjna. Pozwani B. Ś. i W. Ś. korzystali ze zwolnienia od kosztów sądowych w całości, a zatem spoczywał na nich obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej od przedmiotowej skargi. Sąd Apelacyjny prawidłowo zatem odrzucił skargi kasacyjne B. Ś. i Z. Ś. z powodu nieuiszczenia opłaty podstawowej, będącej opłatą w wysokości stałej, w myśl art. 130² § 3 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zasadnie umorzył też postępowanie wywołane wnioskiem W. G. o zwolnienie od kosztów sądowych z uwagi na jego bezprzedmiotowość (art. 355 § 1 k.p.c.). Nie ulega bowiem wątpliwości, że był on zwolniony w całości od kosztów sądowych (k. 124).

Odnosząc się do zarzutu zawartego w zażaleniu, że pozwany W. G. nie został zwolniony od kosztów sądowych w całości, a jedynie od wpisu od apelacji, należy odnotować, iż Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 23 czerwca 2006 r. (k. 199) zwolnił pozwanego od opłaty apelacyjnej. Te „dodatkowe” zwolnienie było jednak

zbędne, dokonane zapewne przez przeoczenie, jako że pozwany ten korzystał już z całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych (k. 124), „rozciągającego się” na wszystkie instancje. Bezzasadny jest przy tym wyrażony w zażaleniu pogląd, iż pozwany nie miał obowiązku uiszczenia opłaty podstawowej. Obowiązek ten został bowiem utrzymany - o czym była już mowa – w sprawach, które wpłynęły do sądu przed dniem 10 marca 2007 r. W konsekwencji, istniał obowiązek uiszczenia przez pełnomocnika pozwanego G. opłaty podstawowej od wniesionej skargi kasacyjnej, z rygorem określonym w art. 130² § 3 k.p.c., zastosowanym słusznie przez Sąd Apelacyjny.

Z przedstawionych przyczyn należało oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).